

MEMÒRIA RAMON
BERENGUER
VI CERTAMEN DE
CONVIVÈNCIA
2016/2017

Som un grup d'alumnes de 3r ESO de l'Institut Ramon Berenguer IV. La nostra professora ens ha proposat participar en el VI Certamen de Treballs de Convivència i Drets Civils que organitza l'ajuntament de Santa Coloma de Gramenet.

Atès que en el nostre entorn tenim una residència per a la gent gran vam decidir treballar les relacions Inter generacionals mitjançant unes petites obres de teatre que entre tots vam fer l'argument i la posada en escena i enregistrament de l'obra amb l'assessorament de la Nair Lora tècnica de Convivència i posteriorment vam fer el muntatge.

Val a dir, que tots nosaltres moltes vegades no sabem com adreçar-nos a la gent gran i al mateix temps ens sentim incompresos, ens adonem que ens costa comunicar-nos amb ells doncs en molts casos creiem que no ens comprenen ni nosaltres els entenem, la veritat és que en molts casos no sabem què dir-nos.

És per tot això, que vam voler muntar una obra de teatre per tal de restablir ponts de comunicació que ens permetés entendre'ns i conèixer-nos millor entre tots, joves i avis, i alhora vam passar moltes bones estones.

Com a grup ens vam proposar aconseguir establir uns punts de trobada que ens van permetre trobar punts en comú per tal de comprendre'ns i enriquir-nos mútuament.

Esdevenen objectius del nostre projecte:

- Desenvolupar la competència social i ciutadana afavorint una actitud crítica i compromesa davant la societat, per tal d'esdevenir membres actius en una societat catalana democràtica i participativa.

- Desenvolupar habilitats relacionades amb la realització del projecte i amb el treball d'equip que permeti ser pacients per acceptar els errors que tots cometem i seguir intentant-ho, i alhora mostrar sensibilitat per escoltar i atendre a les persones grans.
- Promoure espais d'integració i convivència Inter generacional.
- Donar a conèixer una entitat de l'entorn, per tal de promoure la participació de tots nosaltres.
- Volem donar una resposta educativa a les necessitats emergents de l'entorn, i en concret amb la Residència per a gent gran.
- Ser receptius i conscients per tal de mostrar-nos oberts a la crítica, a reconstruir el nostre propi sistema de valors en un marc de valors comuns i de respecte per la diferència; així com la capacitat de diàleg i assertivitat.

Vam començar el nostre projecte organitzar-nos per grups, en concret quatre grups integrats per joves i avis per tal de tenir un primer tast per promoure el coneixement i interessos compartits per tots i així permetre'ns d'acostar sentiments i vivències.

Val a dir, que en principi teníem al cap fer un musical on tots alhora fóssim protagonistes i actors però ens vam adonar de la realitat que suposa treballar amb gent gran molt limitada físicament i també mental, moltes vegades costa fer-se entendre, molts no escolten bé i molts dels nostres avis tenen greus problemes de memòria dons ens vam adonar que a la següent trobada no se'n recordaven del que havíem estat fent ni tampoc qui érem.

Un cop tocats de peus a terra vam decidir fer una obra de teatre, en concret quatre obres molt curtes i adaptades de contes infantils molt coneguts per tots.

I així, va arribar el dia en què ens vam posar mà a la feina i cada grup va decidir el conte que volia fer:

- La bella dorment
- La caputxeta vermella
- Peter Pan
- La Blancaneus

Degut que com ja hem dit molts dels nostres avis tenen seriosos problemes de memòria vam decidir cada grup llegir-los el conte per tal de refrescar la memòria. Molts com són sords vam haver d'alabar la veu uns graus dons era la manera ens sentissin tots i havíem d'anar parant per explicar-los les diferents escenes que no acabaven d'entendre o s'havien despistat i havien fet una cluca da d'ull.

En concret el grup de la Blancaneus van escollir adaptar aquest conte perquè permetia fer gestos enlloc de parlar i per a la gent gran li era més fàcil i no s'angoixaven tant per aprendre's un guió.

El grup de la Bella dorment i Peter Pan la van escollir perquè és també una obra fàcil d'interpretar per les persones grans dons no té molta lletra, mentre que el grup de la caputxeta vermella també és molt fàcil de representar al ser una obra molt coneguda i fàcil de seguir l'argument.

La següent trobada ens vam adonar el que ja preveiem que molts dels nostres avis no se'n recordaven de res de l'anterior sessió.

Així que vam decidir tornar-los a explicar el conte i ara si que cada grup començava adaptar la seva pròpia història del conte.

Amb molta paciència i intentant consensuar-ho entre tots vam repartir primer els personatges que cadascun de nosaltres volia fer i se sentís més còmode per interpretar-lo.

Després vam començar a elaborar cada grup el guió, tots vam decidir fer l'obra en castellà dons la gent gran malgrat que porten quasi tota la seva vida a Catalunya molts no entenen el català.

Com que molts avis mostraven la seva angoixa alhora d'aprendre's un guió vam decidir tots que els avis se sentirien més còmodes si el seu guió s'adaptava al que ells preferien dir i no ens cenyíem al conte estricte.

Val a dir, que des de bell inici vam tenir ben present deixar espai per acollir allò imprevist.

També ens vam adonar que com volíem representar 4 obres no podien sortir obres molt llargues per una qüestió de temps reglamentari de gravació i també perquè pels avis suposava molt esforç fer una obra llarga. I així vam decidir que cada obra no tingués una durada superior a cinc minuts.

L'elaboració del guió ens va portar unes quantes sessions i un cop enllestit vam escriure amb folis i lletra gran el guió de cada avi/àvia per tal que a les següents sessions tothom ja tingués el seu propi guió i els avis se sentissin més segurs a l'hora d'interpretar el seu personatge.

Com que aquest projecte conjunt amb la residència d'avis ha durat tot el curs vam aprofitar les dates abans de les festes de Nadal per fer un parènesis de l'obra que preparàvem i tots plegats vam aprofitar per conèixer-nos millor amb l'excusa sempre agradable d'ajudar-los a muntar l'arbre de Nadal a la residència i embolicar els regals per posar a l'arbre. Va ser un moment distès i agradable amb l'acompanyament de música de nadales.

A la tornada de vacances vam voler retornar el contacte amb els nostres avis i així vam dedicar una sessió a explicar-nos mútuament per parelles les seves pròpies vivències, cada noi/a va escollir un avi/àvia del seu grup de teatre per tal d'establir un intercanvi vivencial i poder-se explicar la seva pròpia història. Val a dir que va ser per tots nosaltres va esdevenir una experiència molt emotiva i enriquidora on vam conèixer aspectes colpidors de la seva vida i com van poder afrontar-los amb serenitat, alhora que també creiem que per els avis va esdevenir l'oportunitat de sentir-se escoltats i de poder sentir el reconeixement i la valoració d'aquells aspectes més positius de la pròpia persona.

També vam tenir un taller a l'institut de monitoratge visual a càrrec de la Isabel on vam aprendre a elaborar un guió tècnic per tal de poder fer una bona gravació.

Per tots nosaltres va ser tot una experiència de coneixements, malgrat ens va suposar una feina elaborar el guió tècnic on s'havia de descriure pas a pas cada seqüència, pla, tipus de pla, storyboard, la imatge i el so de tot el nostre

guió literari per tal de fer una bona gravació. Val a dir que en tot moment vam contar amb l'ajut inestimable de la Nair, tècnica de convivència de l'ajuntament.

Vam dedicar moltes hores a preparar l'obra amb els avis i entre tots vam anar superant els entrebancs que anaven surtin, que no eren pocs. Hi havia avis que encara que tenien el seu guió davant es quedaven en blanc, avis que de cop es posaven malalts i no podien seguir actuant, així que havíem de substituir-los o modificar part del guió, altres que parlaven tan fluixet que no se sentien i els aconsellàvem que parlessin fort doncs del contrari no se'n registraria la veu a la gravació, ... però el cert és que poc a poc amb l'ajuda i bona voluntat de tots ho vam anar superant i vam dir-los a tots que no calia aprendre's el seu paper sinó que improvisessin i certament que els hi va sortir millor.

Ara ens quedava la tasca d'escollir el vestuari de la nostra obra.

Cada membre del grup va decidir que es volia posar per tal de tenir una caracterització més acurada del seu personatge, tot es va escriure en un foli i als avis els vam ajudar a escollir el seu vestuari. A la residència d'avis tenen tot un guarda-robes i accessoris per disfressar-se, i així vam anar passant tots nosaltres a escollir les nostres disfresses i també la dels avis.

Altres companyes es van encarregar del maquillatge i el més important decidir qui de nosaltres s'aniria tornant amb un altre company per gravar l'obra.

També vam haver de decidir quin decorat volíem a la nostra obra, en principi hi havia grups que tenien previst gravar a l'exterior de la residència però ben aviat ho vam descartar a l'assabentar-nos del trasbals que suposaria per molts dels avis que actuaven.

Per manca de temps els decorats van ser fets pels nostres companys del batxillerat artístic i visual que ens van fer els dibuixos sota la supervisió i consells de la seva professora Montse Lozano. I només quedava pintar els dibuixos, tasca que es van encarregar uns quants companys de 1r D'ESO de l'institut.

I va arribar el dia de la gravació, ben d'hora vam baixar tots a la residència per tal de penjar els decorats a l'escenari, vestir-nos i caracteritzar-nos tots amb el

maquillatge i accessoris. Vam ajudar els avis a vestir-se i maquillar-se qui volia, tots fèiem goig i estàvem una mica nerviosos doncs no sabíem com aniria la gravació que vam fer amb un telèfon mòbil amb l'ajut de la Nair.

El primer grup que va sortir va ser la Bella dorment, estàvem tots una mica nerviosos doncs érem els primers però a mida que anàvem actuant ens anàvem relaxant i no vam haver de repetir les escenes moltes vegades, quan va tocar el torn de la Caputxeta vermella la senyora Magdalena estava d'allò més graciosa disfressada de caputxeta i ho va fer d'allò més bé mentre que l'Aaron caracteritzat de llop feia un intent de menjar-se-la, donant lloc una de les escenes més simpàtiques de l'obra.

També volem destacar a l'obra Blancaneus que qui va fer el paper de la madrastra és una dona amb inici d'Alzheimer que en un principi deia que ella no sortia perquè no feia aquesta obra, entre tots la vam convèncer per pujar a l'escenari i actuar, val a dir que va fer una actuació brillant que ningú s'ho esperava i ella va quedar molt contenta dels aplaudiments i les felicitacions que va rebre per part de tots, la seva cara era de plena felicitat.

Després de varies hores vam aconseguir acabar la gravació (moltes vegades havíem de repetir les escenes per equivocacions nostres però d'altres perquè on gravàvem és un espai molt gran amb molta gent que només fessin uns sorolls o sonés un mòbil ja quedava enregistrat a la gravació). Però finalment, malgrat el cansament que va suposar per molts dels avis i àvies ens n'havíem en sortit i ja teníem l'obra gravada.

Ara només calia editar els vídeos. Amb l'ajut de la Nair vam quedar un matí a l'institut i uns quants companys es van encarregar de descarregar de l'ordinador els vídeos que havíem gravat per tal d'editar-los.

Finalment volem destacar que aquest projecte realitzat amb la residència d'avis ha complert tots els objectius que ens havíem marcat des de bon començament, tot i haver hagut de sortejar alguns imprevistos importants.

El grup creiem que hem millorat la comunicació entre nosaltres i la gent gran, i ara hem constatat que la realitat actual determina que jovent i gent gran comparteixen pocs espais de relació, i amb aquesta proposta la nostra voluntat

ha estat, entre d'altres, obrir una finestra, establir un pont entre dos mons aparentment distants.

També volem destacar la implicació de tots que ha anat in crescendo al llarg de tot el projecte fet que ha generat dinàmiques d'una enorme càrrega emocional tant per part dels avis com de nosaltres que ens ha permès crear un vincle afectiu entre tots.

Creiem que tot el grup ha après a ser més pacients, a acceptar l'equivocació tant si és nostra com si és d'un altre persona, i alhora no defallir i perseverar intentant adaptar-nos a la realitat i ser resolutius.

ANNEXES

- Fotografies realitzades durant diferents sessions del projecte.

- Fotografies realitzades durant tot l'elecció de vestuari per l'obra de teatre.

- Fotografies del dia de les gravacions de les obres de teatre.

